

og det kan meget let gå hen og blive en anden konklusion, der så kommer.

Med hensyn til grundlaget, som hr. Frank Aaen var inde på, for Svenning Andersens undersøgelse, rejste han selv spørgsmålet over for mig, om det var i orden, at han også undersøgte det retslige grundlag for de her ting. Og det mener jeg ville være meget underligt at nægte ham, da jeg synes, man skal være meget parat til, når man beder en ekspert om at komme, at give den pågældende frie hænder, så man ikke låser konklusionerne. Og det, jeg kunne forstille mig, hvis jeg havde gjort det, var, at så ville jeg være blevet kritiseret for at have bundet den pågældende rapport til en forudbestemt konklusion. Jeg synes, det er det rigtige at sige, at i det tilfælde er der frie hænder, og så må man tage konsekvensen af rapporten.

Og jeg må sige, at der efter mine undersøgelser efterfølgende ikke har været rejst nogen særlig kritik af det saglige i Svenning Andersens rapport. Jeg har godt nok hørt – ikke mindst takket være hr. Frank Aaens deltagelse i debatten – at han skulle være drønende inhabil og sammenspist med forskellige folk med ikke særlig ædle motiver i det advokatkontor, han er ansat i osv. osv. Men der er jo ikke påvist nogen forkerte konklusioner. Man kan jo ikke kritisere Svenning Andersens rapport fagligt.

Og det synes jeg jo egentlig ville være interessant, og en konklusion man burde kunne drage, når man mener, den er inhabil, så må man vel også kunne påvise, at den sagligt set og fagligt set er uantagelig. Jeg er jo ikke blevet præsenteret for en argumentation, som sandsynliggør det. Og derfor må vi tage Svenning Andersens rapport ad notam.

Når jeg har nævnt, at det ikke er noget tilfælde, at man i forskellige situationer får forskellige jurister til at komme til forskellige konklusioner, ja, så kan det tit og ofte afklares ved en domstolsprøvelse. Det kan det ikke her. Det må man beklage. Og der er altså ikke en fuldstændig kongruens, men det er altså ikke overraskende.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Vi skal måske ved en anden lejlighed vende tilbage til det med advokatundersøgelser og habilitet, men jeg vil bare lige sige, at jeg ikke har talt om hæderlige eller ikke hæderlige personer ovre på det advokatkontor. Der er jo slet intet grundlag for det. Det ligger mig meget fjernt at tale om uhæderlige folk derovre.

Jeg har bare sagt, at habilitet og uvildighed ikke er noget, man efterfølgende kan vurdere, når man skal vurdere rapportens konklusioner. Det har intet med det at gøre. Det er ikke noget, man kan vurdere ved at spørge personen: Er du habil, samtidig med at man vifter ham om næsen med en stor check: Den får du, hvis du er habil og kan påtage dig opgaven. Og det er desværre det, skatteministeren har gjort; han har spurgt hr. Svenning Andersen: Synes du, du er habil? Det kan man ikke.

Habilitet er noget, der afgøres ud fra både objektive og subjektive kriterier og ud fra de kriterier, at han ikke er uvildig, fordi han på sit kontor har en kompagnon, som er så dybt involveret i anvendelsen af de her skatteregler. Derfor.

Og der kan man tage Erik Trolle i et nummer af Ugeskrift for Retsvæsen, der meget nøje gennemgår, hvordan man må stille krav til habilitet til advokater. Ikke, når de er advokat for en anklaget – der skal de tage parti i sagen, naturligvis – men når de laver undersøgelser for staten, skal de være uvildige, så der skal stilles meget skrappe krav til habilitetsvurderingen. Og det er ikke sket i Svenning Andersens tilfælde, og var det sket, så var han blevet erklæret inhabil.

Jeg går slet ikke ind i de skatteretlige vurderinger af Svenning Andersens rapport, men jeg konstaterer, at hans vurderinger regnet som en forvaltningsakt, og det er jo sådan, som de bliver anvendt nu, er lige til at smide i papirkurven, for han er inhabil, og det kunne man sådan set konstatere bare ved at kigge i en telefonbog, for der fremgår det, at han er kompagnon med en af de advokater, der f.eks. var kurator i Himmerlandsbanken, og som har deltaget i en masse fusioner med Sydbank. Det var jo nemt at konstatere, hvis man ville. Det har man ikke gjort. Derfor: Inhabil.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Indledningsvis vil jeg holde mig til de banksager, der handler om overtagelse af skibbrudne banker ved skattefri fusion. Denne sagsrække startede med Kronebanksagen, og derfor vil jeg opholde mig lidt ved den.

Denne sag var begyndelsen på en lang række krak af mellemstore banker, hvor vi tidligere kun havde set krak af forholdsvis små pengeinstitutter. Kronebankens fallit vakte stor opmærksomhed, også politisk. Som bekendt blev statsministeren og direktørerne for Natio-